

Návrh tém k adventným stredtýždňovým večierňam

Advent 2013

PRÍPRAVA

Významné udalosti si vyžadujú prípravu. V praktickom živote sa s tým stretáme bežne, pretože na dôležité udalosti sa z praktických dôvodov pripravujeme – pred prijatím návštevy varíme a pečieme, pred cestou sa pobalíme, pred spoločenskou udalosťou sa pekne oblečíme. Písmo sväté nám však hovorí aj o duchovnej príprave, ktorá sa v dnešnom svete dostáva do úzadia, pretože ju zatieňujú praktické požiadavky. Pokúsme sa preto v tomto adventnom čase viac si všimnúť, čo pre Bibliu znamená príprava.

1. adventný týždeň (2.12-8.12.)

Posvätenie (2M 19, 10-19)

- Izraelcov čakala významná udalosť – Hospodin mal zostúpiť na vrch Sinaj a stretnúť sa s Mojžišom. Aj keď jednotlivci nemohli s Hospodinom hovoriť, predsa sa to malo udiť pred zrakom ľudu. To je chvíľa, na ktorú sa treba pripraviť.
- V Písme čítame, že sám Hospodin prikázal národu posvätiť sa a oprat' si šaty. Pranie šiat je zdanlivo praktická otázka a povieme si, že to isté robíme aj my – veď ani my dnes nejdeme do kostola či na slávnosť v špinavých šatách. A predsa pranie šiat v Izraeli nie je iba praktickou otázkou. Má poukázať na prvý príkaz – posvätenie, ktorým je očistenie srdca.
- Pod pojmom posvätenie chápe naša cirkev oddelenie niečoho pre službu Pánu Bohu. Ak posvätime kostol, nebudeme v ňom viac organizovať jarmok, ale bude nám slúžiť len na stretnutie s Pánom Bohom. Ak posvätime vodu pri Krste svätom či chlieb a víno pri Večeri Pánovej, stanú sa nositeľmi Božej milosti. Preto neposviacame domy v ktorých bývame, polia na ktorých pracujeme či víno, ktoré pijeme doma pre svoj pôžitok. Posvätiť niečo znamená vyhraďiť to pre Pána Boha. Tak aj posvätenie našich srdiec znamená ich vyhradenie pre Pána Boha.
- Ak teda národ má byť posvätený, znamená to, že sa v určený čas nezaobera ničím iným. Muži sa nemajú priblížiť k ženám, aby si srdce nevyplnili telesným potešením, nemajú sa venovať žiadnej inej práci, aby ich myseľ neriešila žiadne iné otázky a problémy. Majú sa venovať iba Pánu Bohu, znova si v myslí premietat' to, čo prežili pri odchode z Egypta a pri prechode cez Červené more, znova vnímať veľkosť Božej moci a milosti.
- Ani my by sme sa vo sviatočný čas nemali zaoberat' inými vecami. Ak chceme naplno prežiť stretnutie s Pánom Ježišom vo vianočný čas, musíme byť posvätení – musíme mať srdcia vyhradené len pre Pána Ježiša a pre chvíľu, ktorá prichádza.
- Na rozdiel od chrámu, ktorý posvätený vydrží celé stáročia, je nemožné udržať srdce dlhodobo posvätené. Tak ako chrám by sme znesvätili, ak by sme z neho urobili trhovisko či zábavný podnik, znesväcujeme aj svoje srdcia, ak ich vyplníme svetskými túžbami a zlými emóciami. Naše posvätenie je teda krátkodobé. No každý deň je pre nás výzvou, aby sme sa znova a znova posväcovali. Nemôžeme dlhodobo žiť bez hriechu a v posvätení, no môžeme po každom znesvätení svojho srdca prosiť o odpustenie a tak si srdce znovu očistiť. Tak ako dbáme o čistotu našich šiat pravidelným praním, je potrebné dbať aj o čistotu srdca.

2. adventný týždeň (9.12.-15.12.)

Pôst (Mt 4, 1-2)

- Pod pojmom pôst si neraz automaticky predstavíme formálne nejedenie mäsa. Takýto pôst potom buď prijímame ako prospešný aj zo zdravotného hľadiska, alebo odmietame ako formálnosť. Biblia však o pôste hovorí veľmi často a žiada ho aj od nás.
- Jedenie nie je iba spôsob prijímania výživy, je to aj istý druh pôžitkárstva. Veď načo by sme inak vymýšľali rôzne recepty, aby nám jedlo čo najviac chutilo? Ani v minulosti to nebolo inak, preto zákaz

jedenia a pohlavného styku v pôste nepredstavuje iba formálny zákaz činností, ale hlavne odopretie si pôžitku, pričom jedlo, pitie a ženy boli v dávnej minulosti najväčšie pôžitky.

- Dnešná doba pozná aj mnoho ďalších pôžitkov, preto správne chápanie pôstu nám umožňuje naložiť s nimi tak, ako to Pán Boh od nás očakáva. Postiť sa znamená vedome si odoprieť pôžitok – pre niekoho pôžitok z jedla, pre iného však z diskotéky či počítačovej hry.
- Základná otázka však zostáva rovnaká: na čo je to dobré? A odpoveď ostáva tiež rovnaká: aby sme svoju myseľ a srdce upriamili na Pána Boha. Keď sa Pán Ježiš pripravoval na svoje verejné vystúpenie, odišiel na púšť, aby Ho nič nerozptyľovalo. Bol tam sám so svojimi myšlienkami a so svojim nebeským Otcom. To je účel aj dnešného pôstu – vynechať to, čo nás inokedy potešuje a vytvoriť tak priestor pre Božie slovo a pre uvažovanie nad ním. Inokedy na to vraj nemáme čas, alebo sa pre iné veci nevieme sústrediť. Ak to "iné" na čas vynecháme, získame aj čas, aj čistú myseľ, ktorá zostane otvorená pre Pána Boha.
- Potom zistíme, že pôst ani dnes nie je zastaralým formálnym rituálom, ale je potrebným nástrojom na to, aby sme sa mohli posvätiť, a aby sme svoje srdce mohli otvoriť tomu, čo sa tam inokedy nedostane. Pôst je preto veľmi potrebná súčasť každej duchovnej prípravy a má svoje miesto nielen v období, ktoré nazývame "pôst", ale aj v advente, lebo aj advent je vlastne prípravou na dôležité stretnutie.

3. adventný týždeň (16.12.-22.12.)

Modlitba (Mt 26, 36)

- V dnešnom texte nachádzame Pána Ježiša Krista v nezávideniahodnej situácii – čaká ho zajatie a smrť. On o tom dobre vie, a preto odchádza do záhrady Getsemane, aby sa pripravil na úlohu, ktorú má pred sebou. Jeho príprava a vnútorné posilnenie spočíva v úprimnej modlitbe.
- Modlitbu často vnímame iba ako záchranný pás, ktorý použijeme, keď je zle. Vo chvíľach choroby, životnej krízy alebo problémov zrazu každý volá k Pánu Bohu o pomoc. Je však modlitba iba volaním o pomoc? Je iba pýtaním? Prosením za niekoho či niečo? Je chybou, ak vnímame modlitbu takto.
- Modlitba je rozhovor, je to prirodzený spôsob komunikácie medzi človekom a Pánom Bohom. Tak ako prirodzene komunikujú členovia domácnosti, mal by kresťan komunikovať s Pánom Bohom. Čím častejšia a intenzívnejšia je komunikácia, tým hlbší a dôvernejší je vzťah. Ľudia, ktorí si v domácnosti navzájom nič nepovedia, sa jeden druhému odcudzia. Rovnako sa vzdiali človek od Pána Boha, ak sa venuje iba svojim veciam a k Pánu Bohu neprehovorí. Pri takom vzťahu je potom ťažké radovať sa a prežívať duchovný sviatok.
- Modlitba je preto nesmierne dôležitá súčasť života kresťana, aj jeho prípravy na dôležité udalosti. Modlitbou zintenzívňujeme náš vzťah k Pánu Bohu, modlitbou vyplňame čas, ktorý nám prináša pôst a naše posväcovanie, modlitbou sa dostávame bližšie K Bohu.
- Advent je čas, ktorý nás pozýva k intenzívnejšej modlitbe. Nemáme na ňu čas? Potom sme nenaplnili prvé dva body našej prípravy – v našom posvätení a pôste sme si nepripravili čas a priestor. Intenzívna modlitba nás vvedie do vzácneho spoločenstva s Pánom Bohom a my pocítíme, že vnímame svoj život i duchovný svet celkom inak. Že nám sú zrazu otázky duchovna bližšie, že na hodnoty sveta sa dívame inými očami. A to je práve tá premena, ktorú nám advent chce priniesť a ktorou sme pripravení na prijatie Božieho daru – Pána Ježiša Krista.